ANULIV.—No. 1033. EDIŢIA A DOUA SAMBATA 14 DECEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III. . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II. . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

CE VOM FACE?

Presa şi Disolvarea

Ce e de făcut?

DISOLVAREA

INSTITUTORII

MANE, THECEL, FARES

Bucureştĭ, 13 Decembre 1891

CE VOM FACE?

Abia aŭ trecut nouă lunĭ de când Ţara s'a pronunţat prin alegerĭ şi suntem iar în ajunul uneĭ lupte electorale.

De astă dată însă lupta este pusă pe tărîm şi maĭ arzător.

Impestriţările politice carĭ puteaŭ înşela opiniunea publică, aŭ dispărut. Vor fi faţă în faţă *palatiştiĭ* şi *anti-palatiştiĭ*.

Disolvarea acordată conservatorilor a pus capĕt or căreĭ îndoelĭ în privinţa intenţiunilor luĭ Carol I. Astă-zĭ toată lumea ştie că Regele a căzut la tocmeală cu reacţiunea pentru a impune Ţĕreĭ bunul sĕŭ plac.

Eŭ nu împărtăşesc opiniunea acelora carĭ consideră disolvarea Camerilor ca o călcare a Constituţiuneĭ saŭ ca o lovitură de Stat.

Vina nu este numaĭ a Regeluĭ, ci şi a acelora carĭ I-aŭ dat nişte prerogative atât de puternice în cât fac din capul Statuluĭ un arbitru suprem asupra partidelor. Aşa cum este Constituţiunea noastră, nu se poate contesta Regeluĭ dreptul de a disolva Adunările; se poate numaĭ discuta modul cum El uzează de această prerogativă exorbitantă şi rĕŭ făcătoare.

Dovada este că, dacă Carol I ar fi chemat la putere pe liberalĭ şi le-ar fi dat disolvarea, conservatoriĭ ar fi strigat şi eĭ că faptul este neconstituţional, că este chiar o lovitură de stat, precum strigă astăzĭ liberaliĭ.

Să lăsăm dar vorbele goale şi recriminările fără scop!

Vorba nu este astăzĭ de a discuta dacă, prin disolvarea Camerilor, Regele a făcut o lovitură de Stat, căcĭ, dacă într'adevĕr ar fi ast-fel, opoziţiunea n'ar maĭ trebui să lupte pe tărîmul legal, ci pe calea revoluţionară.

Discuţiunea aceasta este zadarnică. Regele are dreptul de disolvare; El a uzat de dînsul în favoarea unuĭ partid şi în contra altuia. Iată adevĕrul!

Suntem dar în faţa unuĭ fapt îndeplinit contra căruĭ nu putem protesta de cât prin puterea votuluĭ.

Naşte acum întrebarea:

Vom putea oare vota fie care cum voim?

Aci este, după mine, cestiunea de căpetenie.

Dacă alegerile ar fi libere, eŭ unul aşĭ fi recunoscĕtor luĭ Carol I că a disolvat Camerile, căcĭ sunt convins că guvernul palatist n'ar obţine de cât o infimă minoritate.

Dar, a vorbi de alegerĭ libere sub Carol I şi sub regimul Catargiu-Lahovary, este a cere imposibilul, a căuta piatra filosofală.

Carol I ştie că cu alegerĭ libere n'ar sta un an pe tron;

Guvernul conservator ştie că cu alegerĭ libere n'ar putea să rĕmâe la putere.

Tocmeala între Rege şi guvern s'a făcut dar în vederea uneĭ violentărĭ, saŭ cel puţin, a uneĭ falşificărĭ a voinţeĭ Ţăreĭ.

Când Carol I a dat disolvarea luĭ Lascar Catargiu, el ştia că, prin aceasta, s'a dat deplină putere de a'şĭ croi o majoritate prin orĭ ce mijloc va crede de cuviinţă.

Iar Lascar Catargiu ştia la rîndul sĕŭ că în schimbul disolvăreĭ, va da Regeluĭ tot ce va cere.

Eŭ nu m'am îndoit un singur moment că disolvarea va fi acordată conservatorilor. Sâmbăta trecută scriam:

Liberaliĭ nu maĭ pot da Regeluĭ ceea ce El va cere în schimbul putereĭ, adică foloase materiale pentru Sine şi pentru aĭ Sĕĭ şi complectarea aserviriĭ noastre economice în favoarea Germanieĭ.

Carol I maĭ are două cestiunĭ însemnate de rezolvat:

Una în interesul Sĕŭ propriŭ şi alta în interesul politiceĭ nemţeştĭ.

Prima cestiune este: **Darea unuĭ apanagiŭ nepotuluĭ sĕŭ Ferdinand, cu prilejul căsătorieĭ sale.**

A doua: **Incorporarea României în noua alianţă economică,** *înjghebată de puterile centrale, sub forma unuĭ fel de blocus continental contra Franţeĭ şi a Rusieĭ.*

Spre a rezolva aceste cestiunĭ după placul Sĕŭ şi conform poruncilor primite din Berlin, Regele va întrebuinţa pe conservatorĭ precum a întrebuinţat odinioară pe liberalĭ pentru alte cestiunĭ tot atât de impopulare.

El va da prin urmare puterea şi chiar disolvarea conservatorilor sub firma luĭ Lascar Catargiu şi sub conducerea efectivă a concentraţilor şi a junimiştilor.

Prevederile mele s'aŭ confirmat.

Lupta este astă-zĭ deschisă; armele însă nu sunt egale, căcĭ de o parte e guvernul cu bugetul, cu funcţionariĭ, cu primăria, cu poliţia şi poate chiar cu bătăuşiĭ; iar de alta este opoziţiunea a căreĭ acţiune e îngrădită în limitele lupteĭ legale.

In asemenea condiţiunĭ, orĭ-ce disolvare dată unuĭ partid este un fel de lovitură de Stat, nu în formă, dar de fapt. Şi aşa va fi până în ziua când democraţia română va fi destul de tare pentru a lua Capuluĭ Statuluĭ prerogativa disolvăreĭ.

Cu toate acestea, opoziţiunea este datoare să lupte cu bărbăţie şi democraţiĭ de toate nuanţele sunt datorĭ şi eĭ a lupta alăturea cu dînsa.

In ce ne priveşte pe noĭ democraţiĭ-republicanĭ, vom lua parte la luptă precum ne-am prezentat şi în alegerile trecute în carĭ pentru prima oară am desfăşurat drapelul nostru pe câmpul de bătae electoral.

Ca şi atuncĭ, vom dovedi prin aceasta că nu suntem un grup ce conspiră, ce urzeşte comploturĭ, surprinderĭ nocturne, trădărĭ ruşinoase, ci nişte cetăţenĭ conscienţĭ de drepturile lor, carĭ susţin o idee naţională, poate înaintată, dar legitimă şi, după noĭ, priincioasă Ţăreĭ.

Se înţelege că concursul nostru aparţine acelora carĭ vor combate apucăturile autoritare şi ideile reacţionare.

Am crezut tot-d'a-una şi credem şi astă-zĭ că Ţara este liberală, dar în bunul sens al cuvîntuluĭ, adică pe calea cea mare, cea largă a democraţieĭ care admite ideile cele maĭ înaintate.

Pe acest tărîm vom fi alăturĭ cu toate elementele neatărnate carĭ se vor lupta pentru a reda Ţĕreĭ liberul sĕŭ arbitru şi a mărgini acţiunea rĕŭ-făcătoare a Palatuluĭ.

Astă-zĭ idea republicană nu maĭ este o stafie pe care politicianiĭ noştri o arătaŭ în colorĭ negre şi înspăimântătoare.

Partidul democratic şi republican există în carne şi oase. In alegerile trecute el a primit botezul foculuĭ; de astă dată am credinţa că reprezentanţiĭ democraţieĭ române vor fi aleşĭ şi **că drapelul republican va fâlfîi mândru în Parlamentul Ţĕreĭ.**

Dunăreanul.

Franţa şi Spania

MADRID, 12 Noembre. — S'a asigurat prelungirea tractatuluĭ de comerţ cu Elveţia. Negocierile cu Francia vor fi întrerupte. D. Canovas a respuns D-luĭ Ribot că nu Spania trebue să maĭ ofere avantagiĭ Francieĭ, ea aşteaptă din contră concesiunĭ.

Statistica Şcolară

Marea statistică şcolară elaborată de D. Poni, fostul ministru al Instrucţiuneĭ publice, şi care se publică încă, cuprinde şi următoarele date asupra şcolilor înfiinţate din noŭ de către D. Poni, asupra şcolilor luate pe seama Statuluĭ, asupra numĕruluĭ de şcolĭ existente rurale şi urbane precum şi deosebirea de aniĭ trecuţĭ.

Iată acum şi cifrele:

S'aŭ creat din noŭ 123 de şcolĭ rurale. S'aŭ luat de pe seama comunelor şi s'aŭ dat în sarcina Statuluĭ 44 şcolĭ. Deci 167 şcolĭ.

Dacă cercetăm statistica din 1889—90 găsim numaĭ şcolĭ luate de pe seama comunelor şi judeţelor iar nicĭ o şcoală creată din noŭ In 1889 găsim 89 şcolĭ date pe seama Statuluĭ şi în 1890 găsim 120, pe când D. Poni a creat din noŭ 123 de şcolĭ rurale.

Numĕrul total al şcoalelor rurale existente este de 3337 cu cele create din noŭ.

In comunele urbane avem următorul rezultat:

Sunt 351 şcolĭ urbane cu 1304 clase, şi 1178 institutorĭ dintre care 69 institutorĭ înfiinţaţĭ de către D. Poni anul acesta.

Asupra înscrierilor şcolare din anul acesta aflăm iarăşĭ sporurĭ în ce priveşte şcolile urbane: După statistica din 89 avem 40,354 copiĭ înscrişĭ, pe când după statistica D-luĭ Poni avem 59,747 copiĭ înscrişĭ.

Această sporire se datoreşte următoarelor dispoziţiĭ luate de D. Poni.

1. Admiterea la înscriere a orĭ căruĭ numĕr de copiĭ, şi,

2. Dispoziţia cu cărţile didactice.

Faptele vorbesc de la sine despre activitatea fostuluĭ ministru al instrucţiuneĭ şi credem că va peri până şi gustul D-luĭ Take Ionescu, care vrea să treacă la nemurire în 10 zile, să-şĭ atribue D-sale rodul uneĭ muncĭ spornice şi inteligente.

Insă ce ne poate garanta că Timpul *de mâine nu va vorbi iarăşĭ de* reformele *D-luĭ Ionescu făcute în 10 zile? — Ce ridicul!*

D.

Presa şi Regele

Reproducem cu plăcere articolul *Voinţeĭ Naţionale*, întitulat *Constituţia şi Regele*, căcĭ el dovedeşte că liberaliĭ s'aŭ convins că Regele este primejdia cea maĭ grozavă care ameninţă libertatea poporuluĭ:

Ierĭ s'a rĕspândit ştirea cu iuţeala fulgeruluĭ. Nimenĭ nu putea crede. Opiniunea publică din Capitală şi din întreaga Ţară era convinsă că ministerul Lascar Catargiu nu putea să aibă disolvarea Corpurilor legiuitoare. Iacă de ce decretul de disolvare a fost judecat imediat ca un atac direct îndreptat contra Constituţiuneĭ, a intereselor şi a voinţeĭ poporuluĭ românesc.

Situaţiunea creată de Suveran şi de guvernul Sĕŭ este, din toate puntele de privire, identică cu aceea care apare dupĕ o lovitură de Stat. Constituţiunea închisă, opiniunea publică revoltată, partidele înlăturate, bunul plac înlocuind mersul regulat şi solemn al Naţiuneĭ, întuneric înainte, desordine în aspiraţiunile senine şi Coroana luată de adâncul fantasiilor, un haos moral, politic şi constituţional, — iacă ce situaţiune s'a creat cu acel nefast decret de disolvare. Regele a început anul 1891 cu acea proclamaţie care va rĕmâne ca un model de dorinţe neîmplinite, ca un model de aspiraţiunĭ orfane uitate chiar de acela în carĭ s'aŭ produs. „Pace, linişte şi concordie“ doria M. Sa Regele în Ianuarie 1891, şi soseşte în 1892 dupĕ două disolvărĭ date, la interval de câte-va lunĭ, bĕtrânuluĭ şef al reacţiuneĭ, D-luĭ Lascar Catargiu.

Lascar Catargiu, ministru de interne, a disolvat şi a ales în Aprilie 1891, — Lascar Catargiu, ministru de interne, disolvă a doua oară, în Decembrie 1891, şi va prezida a doua oară, cu tot aparatul administrativ, la alegerile generale ale Corpurilor legiuitoare. Aceasta însemnează, limpede şi categoric, că pe Lascar Catargiu nu'l vrea Ţara dar că'l vrea Regele, — şi maĭ însemnează că Regele voieşte să guverneze iar nu să domnească, şi să'şĭ impue un guvern personal, iar nu să se supue la acela pe care i l'ar prezinta Naţiunea. Şi pentru ce? Care este marea şi evidenta cauză naţională pe care Regele şi guvernul sĕŭ o înţeleg, iar Naţiunea nu o înţelege? Care este cauza mare socială şi economică de care să decidă Lascar Catargiu în unire cu Regele Carol? De patru anĭ de zile zguduirile aŭ enervat şi aŭ slăbit Ţara, şi aceste pierderĭ de energie naţională nu s'aŭ făcut de cât pentru a se menţine la putere nişte conservatorĭ decăzuţĭ şi fără ideal. Astă-zĭ sforţările regale aŭ atins culmea, căcĭ aŭ închis Constituţiunea înlocuind'o cu visul, cu hasardul, cu fantesia, şi în loc de o cauză sfântă şi mare care să atenueze această lovitură adusă regimuluĭ reprezentativ, nu găsim de cât un mare şi întristător *bun plac*. Apoĭ când Naţiunea română s'a înzestrat cu un regim reprezentativ şi a făcut apel la un Prinţ strein, nu a înţeles *să 'şĭ vînză suveranitatea eĭ Suveranuluĭ eĭ*. Naţiunea română s'a legat să'ĭ dea multe, să'ĭ dea tot, afară de libertatea eĭ. Şi i-a dat Domnitoruluĭ Carol Coroană, glorie şi avere, fără a crede vr'o dată că Regele Carol va uita tot ce i-a dat şi tot ce El este dator să-ĭ dea, să'ĭ garanteze şi să'ĭ respecte.

Regele a ascultat sfaturĭ sinistre şi, prin înlăturarea Constituţiuneĭ, a aruncat Ţara în grave frământărĭ şi într'un mare necunoscut. Regele n'a voit să aibă lângă sine nicĭ un om de bine care să'ĭ spue ceea-ce Ion Brătianu 'ĭ spunea cu atâta profunditate şi patriotism, în nişte împrejurărĭ grave: — *„Majestate, te urmez până pe marginea prăpăstieĭ, dar d'aci încolo, Majestate, sunt dator să mĕ retrag, căcĭ mĕ datoresc Ţĕreĭ mele.“*

Rĕspunderea acesteĭ grave situaţiunĭ este a guvernuluĭ şi a Regeluĭ faţă de Ţară.

Vom vedea care este datoria întregeĭ opoziţiĭ în faţa acesteĭ deghizate loviturĭ de Stat.

*

De altă parte, „Naţionalul“, sub titlul *Rĕspunderea Regeluĭ* publică următorul articol:

Asupra cuĭ cade respunderea lovitureĭ de stat săvîrşit cu disolvarea Parlamentuluĭ?

Ţinem să rĕspundem chiar de acum la aceasta întrebare.

In teoria constituţională, Regele nu e respunzĕtor pentru actele sale în *vremurĭ ordinare*; miniştriĭ sĕĭ îl acoper cu desăvârşire.

Dar în vremurĭ de criză?

Şeful statuluĭ, în asemenea vremurĭ e arbitrul situaţieĭ; el singur hotărăşte între partide — şi prin urmare *e moraliceşte respunzĕtor* pentru actele sale.

Judecătorul în acest caz, e conştiinţa naţiuneĭ care apreciază dacă şeful Statuluĭ a fost drept, dacă a lucrat saŭ nu pentru binele Ţăreĭ.

Aceasta e maĭ presus de orĭ-ce îndoială.

In cazul care ne preocupă, respunderea nu poate fi dar de cât a regeluĭ.

Sentinţa judecătoruluĭ suprem, hotărîrea naţiuneĭ, se va cunoaşte în alegerile viitoare, orĭ şi câte silinţă se vor face pentru a înfluenţa această hotărîre.

CE E DE FACUT?

Camerile aŭ fost disolvate şi s'a făcut un noŭ apel la ţară. Nu e fără folos să examinăm situaţia partidelor politice vechĭ şi noĭ, să ne dăm bine seama de situaţia în care ne aflăm şi să vedem ce e de făcut, ca să ajungem la un resultat practic şi folositor.

Partidele bĕtrîne 'şi-aŭ trăit traiul. Dupe ce aŭ dat tot ce puteaŭ să dea, astă-zĭ sunt sleite, ajunse în stare de crepitudine şi descompunere senilă. Nicĭ o idee mare, nicĭ un ideal nu le maĭ călăuzeşte, afară numaĭ de dorinţa de a sta cu orĭ-ce preţ la putere; de aceia nu maĭ e focul şi entusiasmnl de altă dată.

Ceĭ patru anĭ de când conservatoriĭ se muncesc, fără să reuşească să dea ţĕreĭ un guvern trainic, diviziunile din sînul sĕŭ şi lipsa unuĭ program dovedesc destul slăbiciunea şi neputinţa luĭ.

Partidul liberal e în aceiaşĭ stare. Tot lipsă de program, tot lipsă de ideĭ şi de ideal politic, tot viermele discordieĭ în sînul sĕŭ.

De aceia întrunirile din urmă aŭ fost aşa de searbăde şi recĭ. Altă dată, când Ion Brătianu în tinereţea luĭ vorbia mulţimeĭ pe câmpul Libertăţeĭ, avea un ideal în creer şi în inimă, ce'l înflăcăra, ce da farmec cuvintelor luĭ, cu care robea şi entusiasma până la delir pe ceĭ ce'l ascultaŭ. Oratoriĭ de astă-zĭ cum ar maĭ putea, nu să entusiasmeze, dar măcar să încălzească pe ceĭ ce'ĭ ascultă, când nicĭ măcar eĭ nu cred în ce spun şi când cuvîntările lor sunt numaĭ o înşirare de frase de altă dată, potrivite cu ideile şi cu minţile de atuncĭ, dar care astă-zĭ aduc numaĭ surîsul pe buze?

Putem spune că partidele vechĭ aŭ dispărut deja de mult şi că în locul lor aŭ rĕmas numaĭ etichetele, sub care se adăpostesc cete de clienţĭ, adunaţĭ cu speranţă de căpătuială, împrejurul a câte unuĭ patron maĭ mult saŭ maĭ puţin puternic, maĭ mult saŭ maĭ puţin şiret; dar cu toţiĭ secĭ de ideĭ şi ambiţioşĭ.

Clienţiĭ, după împrejurărĭ şi dupe cum le sunt interesele, trec de la patron la patron cu fruntea senină şi cu conştiinţa împăcată. Cand un altul dă maĭ mult, clientul repede părăseşte pe patronul pe care 'l-a linguşit şi servit până aci, ca să servească cu aceiaşĭ conştiinţă să linguşească cu aceiaşĭ plăcere pe cel noŭ, de şi poate poartă altă etichetă.

Şi fiind-că numaĭ interesele personale 'ĭ călăuzesc, aceste trecerĭ

de la patron la patron şi de la etichetă la etichetă li se pare foarte fireştĭ şi de loc imorale.

Iată de ce D. Tache Ionescu a putut să spue odată cu fruntea senină şi cu zîmbetul pe buze:

— *Da, sunt liberal cu zgardă, dar o port cu mulţumire că 'mĭ-a pus-o D. Ioan Brătianu.*

Iată de ce acelaşĭ D. Tache Ionescu poartă astăzĭ, cu aceiaşĭ frunte senină şi cu acelaşĭ zîmbet pe buze, zgarda D-luĭ Lascar Catargiu.

Şi cazul D-luĭ Tache Ionescu nu e unic, am putea cita cu grămada.

Patroniĭ la rîndul lor, ca să'şĭ satisfacă ambiţiile, fac alianţe între eĭ saŭ le desfac, se combat, se înjură, iar se împacă, iar se ceartă.

Aceasta e situaţia vechilor partide.

Dar a celor noĭ?

Acestea sunt încă tinere, abia în formaţiune; ideile lor încă n'aŭ pătruns în masă; marea majoritate a naţiuneĭ e încă streină de ele.

Deci lipseşte un partid politic puternic şi cu program de reforme.

Din această causă, general vorbind, alegerile viitoare nu se vor face pe program de ideĭ, ci prin intrigĭ şi meschinăriĭ; din această cauză, viitoarele Camere nu vor fi de cât produsul acestor intrigĭ şi interese personale. Şi de la nişte ast-fel de camere fireşte că nu ne putem aştepta la nimica bun.

Credem că situaţia este destul de gravă şi nu poate să ne lase indiferenţĭ. E cu atât maĭ gravă, cu cât evenimente marĭ se pregătesc împrejurul nostru, evenimente la care fatal va trebui să luăm parte şi care vor avea o hotărîre determinantă asupra viitoruluĭ nostru ca Stat.

Democraţia română trebue să se gândească serios la această situaţie. Deosebitele eĭ nuanţe, diferitele eĭ grupărĭ, luate individual, sunt slabe; unite la un loc, ar putea fi o forţă. De aceia ar fi foarte nimerit să'şĭ întindă mâna şi să lucreze împreună. De şi aŭ programe deosebite, totuşĭ toate aŭ un punct comun: dorinţa şi voinţa sinceră de a îmbunătăţi traiul claseĭ muncitoare şi desmoştenite.

S'ar putea forma un program cu câte-va puncte, care să unească toate aceste grupărĭ într'un mănunchiŭ puternic. Păstrându-şĭ fie-care individualitatea sa, programul sĕŭ întreg, toate grupările la un loc ar putea lucra pentru realisarea programuluĭ comun, libere ca pe urmă să'şĭ reia libertatea şi să lucreze fie-care în sensul sĕŭ, când nu s'ar maĭ putea înţelege.

Dar care să fie acest program? Despre aceasta voiŭ vorbi într'un articol viitor.

F. I. G.

DISOLVAREA

Citim în *Monitor*:

Mercurĭ, 11 Decembre, s'a dat citire Corpurilor legiuitoare de către D. L. Catargiu, preşedintele consiliuluĭ miniştrilor, următoruluĭ decret regal:

CAROL I,

Prin graţia luĭ Dumnezeŭ şi voinţa naţională, Rege al Românieĭ,

La toţĭ de faţă şi viitorĭ, sănătate:

Asupra raportuluĭ consiliuluĭ Nostru de miniştri sub Nr. 1001 de la 11 Decembre anul curent 1891;

In virtutea articoluluĭ 95 din Constituţiune,

Am decretat şi decretăm ce urmează:

Art. 1. Adunările legiuitoare sunt şi remân disolvate.

Art. 2. Colegiile electorale pentru alegerea deputaţilor şi senatorilor viitoarelor Adunărĭ legiuitoare sunt convocate în ordinea şi la termenile de maĭ jos:

Pentru deputaţĭ:

Colegiul I în ziua de Sâmbătă, 1 Februarie 1892;

Colegiul II în ziua de Duminică, 2 Februarie 1892;

Colegiul III în ziua de Lunĭ, 3 Februarie 1892.

In ziua de Duminică, 19 Ianuarie 1892, se vor alege delegaţiĭ colegiuluĭ III, conform art. 68 din legea electorală.

Pentru senatorĭ:

Colegiul I în ziua de Mercurĭ, 5 Februarie 1892;

Colegiul II în ziua de Joĭ, 6 Februarie 1892;

Colegiul universităţilor din Bucureştĭ şi Iaşĭ în ziua de Vinerĭ, 7 Februarie 1892.

Art. 3. Adunările legiuitoare sunt convocate pentru ziua de Lunĭ 24 Februarie 1892, în sesiune extraordinară.

Art. 4. Preşedintele consiliuluĭ Nostru de miniştri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestuĭ decret.

Dat în Bucureştĭ astăzĭ, la 11 Decembre 1891.

CAROL.

Preşedintele consiliuluĭ de miniştri.

L. Catargiu. Nr. 3411.

Raportul consiliuluĭ de miniştri către M. S. Regele.

Sire,

Adunarea deputaţilor, prin votul sĕŭ de la 9 Decembre cu abia 4 voturĭ majoritate, a declarat că n'are încredere în guvernul actual. In faţa acestuĭ vot guvernul format la 27 Noembre trecut sub preşidenţia D-luĭ Lascar Catargiu crede că datoria sa către Tron şi către Ţară este de a consilia Majestăţeĭ Voastre să facă us de prerogativa Sa constituţională disolvând ambele Corpurĭ legiuitoare şi să cheme Ţara prin nouĭ alegerĭ a se pronunţa între guvern şi Adunare.

In orĭ-ce alte împrejurărĭ nu am fi pregetat un moment de a depune demisiunile noastre şi a ruga pe Majestatea Voastră să încredinţeze frînele guvernuluĭ unuĭ alt partid politic.

Consideraţiunile însă pe carĭ vom avea onoarea să le supunem Inalteĭ aprecierĭ a Majestăţeĭ Voastre ne fac a crede că această soluţiune în starea actuală a partidelor nu este folositoare Ţĕreĭ.

Guvernul presidat de D. general Florescu a fost format din cele două elemente politice din a căror întrunire se constituise partidul liberal-conservator; de la început însă elementul conservator s'a găsit în minoritate în sînul cabinetuluĭ ast-fel format.

Resultatul alegerilor din Aprilie 1891 nu a corespuns formaţiuneĭ cabinetuluĭ care le presidase. Ţara dete maĭ mult de jumătate din mandatele sale elementuluĭ conservator, iar cea-altă fracţiune nu obţinu de cât un numĕr de locurĭ mult maĭ puţin însemnat.

Acest resultat impunea dar o remaniare ministerială ast-fel ca compunerea cabinetuluĭ să fie o icoană exactă a majorităţeĭ conform tutulor precedentelor regimuluĭ represintativ. Remaniarea ministerială însă, operată în intervalul sesiuneĭ, se făcu într'un sens cu totul contrariŭ şi cu compunerea majorităţeĭ şi cu voinţa clar exprimată a Ţĕreĭ. Minoritatea conservatoare din cabinet, doritoare de a cruţa ţĕreĭ nouĭ zguduirĭ, primi această formaţiune, dar imediat dupe deschiderea sesiuneĭ ordinare efectele nenorocite ale uneĭ asemenea urmărĭ nu întârziară a se produce.

Alegerea vice-preşedinţilor Camereĭ constitui o indicare pentru membri conservatorĭ din guvern că locul lor nu maĭ era în cabinetul presidat de D. general Florescu.

Treĭ din miniştriĭ 'şi-aŭ dat demisiunea; fostul preşedinte al consiliuluĭ neisbutind a complecta cabinetul, preşedintele actualuluĭ minister fu chemat în capul afacerilor prin încrederea Majestăţeĭ Voastre.

Cel d'întîĭ demers al sĕŭ a fost încercarea a menţine formaţiunea liberal-conservatoare, oferind minorităţeĭ liberale din acest partid locurile ce i se cuveneaŭ dupe proporţiunea forţelor sale în Adunare. Aceste lucrărĭ rĕmânînd zadarnice, s'a compus guvernul actual care reprezintă partidul conservator, gruparea cea maĭ însemnată din actuala Adunare.

De la început guvernul nu a putut nicĭ avea credinţa nicĭ a afirma Majestăţeĭ Voastre că dînsul aĭ putea obţine de la Adunare o majoritate statornică, totuşĭ fiind-că partidul pe care se rezema forma cel puţin o jumĕtate din Adunare, a sperat că adresându-se patriotismuluĭ celor-lalte grupurĭ, ar fi putut cruţa ţĕreĭ, cel puţin pentru sesiunea actuala, nouĭ zguduelĭ şi nouĭ frămîntărĭ. In acest scop a cerut de la Majestatea Voastră o prorogare pentru a pregăti pe de o parte lucrările legislative, iar pe de alta a lăsa pasiunilor timpul de a se linişti. Totul a fost zadarnic, şi în şedinţa de la 9 Decembre a. c., fără ca nicĭ un act al guvernuluĭ să motiveze o asemenea mĕsură, o moţiune de neîncredere a fost votată în adevĕr cu o foarte mică majoritate.

In faţa acestuĭ vot ne am întrebat, Sire, care ar fi mijlocul care să scutească Tronul şi Ţara de un noŭ apel la alegĕtorĭ? Această soluţiune nu am putut'o găsi. Coaliţiunea care a dat ministeruluĭ votul de neîncredere, compusă din două fracţiunĭ adverse, nu numaĭ n'ar putea da Majestăţeĭ Voastre un guvern omogen şi stabil, dar încă s'ar găsi în minoritate din prima zi faţă cu cea-laltă jumĕtate a Adunăreĭ şi cu abţinuţiĭ de la 9 Decembre, carĭ ar lua o atitudine curat ostilă.

O nouă şi apropiată criză ar fi fost dar rezultatul uneĭ asemenea mĕsurĭ.

Remâne dar de a examina cestiunea dacă s'ar fi putut însărcina cu guvernul una saŭ alta din cele două grupărĭ carĭ s'aŭ asociat pentru votul de la 9 Decembrie.

Fie-care din acele grupărĭ coalizate, Sire, constitue o minoritate faţă cu partidul conservator, şi fiind-că acest partid este cu mult cel maĭ numeros din Adunare, trimis de Ţară în recentele alegerĭ, nu este nicĭ un motiv valabil de a i se prefera altul, nicĭ de a crede că opinia alegĕtorilor să se fi schimbat în aşa scurt timp.

In asemenea condiţiunĭ credem, maĭ conform uzurilor parlamentare şi maĭ folositor pentru Ţară, a se da disoluţiunea acestuĭ partid, care este reprezentat acum printr'un minister omogen, pus sub direcţiunea şefuluĭ sĕŭ recunoscut.

Credem tot de o dată, Sire, oportun, să cerem de la Majestatea Voastră disoluţiunea Senatuluĭ. Acest corp împlineşte peste câte-va lunĭ patru anĭ de legislatură, şi, conform Constituţiuneĭ, ar fi trebuit reînoit în parte. Am crezut însă că, faţă cu alegerile pentru Adunarea deputaţilor, este maĭ bine să se consulte Ţara de o dată asupra întregeĭ reprezentaţiunĭ naţionale. Ast-fel se va putea cunoaşte în mod maĭ complect care este actuala voinţă a Naţiuneĭ.

Pe baza acestor consideraţiunĭ, subsemnaţiĭ, cu cel maĭ profund respect, propunem Maiestăţeĭ Voastre alăturatul proiect de decret, în virtutea art. 95 din Constituţiune, pentru disolvarea Corpurilor legiuitoare şi convocarea colegiilor electorale în terminiĭ prescrişĭ de Constituţiune.

(Urmează semnăturile miniştrilor).

INFORMAŢIUNI

D. Catargiu a dat un termen de două zile D-luĭ Pake Protopopescu spre a se pronunţa dacă voeşte să meargă cu guvernul saŭ nu.

—✠—

D. Pake Protopopescu primarul capitaleĭ refuzând să dea concurs guvernuluĭ în alegerĭ urmează că consiliul comunal va fi disolvat.

—✠—

D. Tache Ionescu, noul ministru al instrucţiuneĭ, a început să lucreze. A decorat pe fratele sĕŭ Thoma Ionescu, prosector la facultatea de medicină din Paris.

—✠—

Opt consilierĭ comunalĭ aŭ iscălit o declaraţiune că în viitoarele alegerĭ, vor merge cu guvernul, despărţindu-se de D. Pake.

—x—

O întrunire a fost aseară la D. G. Vernescu.

La această întrunire a luat parte şi D. Pake Protopopescu.

—x—

O societate cu capitalurĭ franceze se va constitui la noĭ în ţară pentru înfiinţarea uneĭ fabricĭ marĭ de cuie.

—✠—

D. colonel Carcaleţeanu e numit şef al secţieĭ I a mareluĭ stat-major al armateĭ, în locul D-luĭ colonel Brătianu ce trece la secţia 3 ca şef al corpuluĭ topografic şi geodesic.

—✠—

Astă-seară se joacă la teatrul Naţional *Ruy Blas* dramă în cinci acte de Victor Hugo tradusă de Ascanio.

—✠—

Cine a pierdut aseară la teatru o pereche de şoşonĭ-galoşĭ, n'are de cât să se ducă la imprimeria statuluĭ de unde-ĭ va putea lua, fiind găsiţĭ de D. Mirescu.

—x—

Astăzĭ se face la Turnu-Măgurele alegerea colegiuluĭ I comunal.

Vernescaniĭ pun lista separată Lupta va fi crîncenă.

—✠—

D-na Margot A. Ghika, născută L. Catargiu, a dat naştere uneĭ copile. Mama şi pruncul se află bine

Trimitem felicitările noastre părinţilor, precum şi tinereĭ bunice D-na Elena L. Catargiu născută Ghika.

—✠—

Duminică 22 Decembrie 1891 va avea loc în Sala Eforieĭ reprezentaţia simpaticuluĭ artist *Al. Moru* care era să aibă loc la 16 Noembrie. Spectacolul este compus din hazlia comedie *Furiile amoruluĭ* şi din *Prăjina de Equilibru*, evoluţie de forţă executată de D. *N. Bădescu* şi micul *Sterian* în etate de 8 anĭ.

Indemnăm publicul să ia parte la această variată reprezentaţie.

—✠—

Din darea de seamă făcută de comitetul societăţeĭ asiluluĭ *Marpe Lenefes* din Brăila, rezultă că capitalul acesteĭ societăţĭ pe ziua de 15 Noembrie 1891 era de 13,759 leĭ 35 banĭ.

In timpul de la 1 Ianuarie 1891 până la 15 Noembrie 1891 societatea a ajutat 5755 persoane.

STIRI TELEGRAFICE

BRUXELLA, 12 Decembre. — Secţiunile Camereĭ aŭ discutat tratatele de comerţ; treĭ secţiunĭ sunt contra şi două pentru tratatul cu Germania, dar ca voturĭ 22 sunt pentru, 21 contra şi 12 abţinerĭ.

BUDAPESTA, 12 Decembre. — Actualminte se află în spitale 88 bolnavĭ de influenţă.

BERNA, 12 Decembre. — Sesiunea de iarnă a adunăriĭ federale s'a închis. Consiliul naţional şi consiliul Statelor se vor ţine până la 18 Ianuarie, spre a se ocupa de tratatele de comerţ.

Preşedintele departamentuluĭ afacerilor streine Dvoz şi consilieriĭ naţionalĭ Haumer (Soleura) Cromer şi Frey (Zurich) sunt desemnaţĭ ca delegaţĭ; tratatul de comerţ cu Italia va începe a fi negociat la Zurich, la 4 Ianuarie 1892.

LONDRA, 12 Decembre.—Tesaurul a însărcinat pe *Agenţia Reuter* cu raportul oficial şi cu reproducerea dezbaterilor parlamentuluĭ engles.

PAUL MARGUERITE

MANÈ, THECEL, FARES

René d'Yons se întoarse acasă tocmaĭ la 4 de dimineaţă. Casa unde trăia el, de când murise mama sa, arunca o umbră mare peste grădină. Pe pipăite întoarse cheia în broască şi deschise portiţa grilajuluĭ.

O melancolie ciudată, nervositatea uneĭ întoarcerĭ de la petrecere, şampania care îĭ întrista de obiceiŭ, rĕul ce'ĭ făcuse zdruncinătura uneĭ birjĭ dintr'acelea vechĭ şi mucede carĭ aŭ dus bolnavĭ în spital, pungaşiĭ până la barieră, în care a dormit vizitiul, şi care put a pipă şi pae,— toate acestea, precum şi mustrarea de cuget că'şĭ perduse tinereţea în plăcere, grija că perduse o sumă mare de banĭ în cărţĭ şi că trebuia s'o plătească a doua zi înainte de amiazĭ, îĭ strîngeaŭ inima, îl ţineaŭ într'o supraescitare bolnăvicioasă.

Sui cu greŭ peronul, în vestibul aprinse o lumînare la o candelă care ardea în lipsa luĭ, fiind-că nu voia ca slugile — bărbatul cu nevasta carĭ înbĕtrîniseră în slujba mameĭ sale—să stea deşteptĭ până când s'ar întoarce el. Trecu pe lângă apartamentul închis al moarteĭ, se duse în camera sa în catul al doilea. O senzaţie de umezeală, frigul nopţiĭ luĭ albe îĭ strîngeaŭ spetele, accentuând ameninţarea unuĭ reumatism.

Cum deschise uşa i se stinse lumînarea ca şi cum cineva nevĕzut ar fi stins-o. Işĭ închipui că o boare de vînt venise pe fereastră, care de obiceiŭ era lasată des-

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVĔRUL"

ELY MONTCLÈRE

(53)

Buchetul Ucigaş

PARTEA II-a

Frumos Monstru

VII

— Intreabă-mĕ, fata mea, fiindcă pe urmă o să 'mĭ vie şi mie rîndul să te întreb.

— In ce sat din prejur te aĭ aşezat?

— In Villeneuve sur-Tarn. Chalan e maĭ aproape, însă e maĭ compromiţĕtor.

Am tras la cel maĭ bun han şi mĕ îngrijeşte foarte bine.

Ia gîndeşte-te! Un Parizian!

— Ce fel! aĭ spus că viĭ din Paris? aĭ făcut mare prostie.

Lagousse, întins cu faţa în sus, rîdea.

— Eştĭ o proastă! iac'aşa! Da, sînt Parisian şi ce vreĭ?

Vînz grâne, dacă vreĭ să ştiĭ. Sînt misitul uneia din cele dintîĭ case din Paris şi să crezĭ că 'mĭ fac clientelă mare în partea loculuĭ.

— Serios?

— Prea serios; altfel cum aş putea să maĭ viŭ maĭ tîrziŭ... dacă va fi trebuinţă.

Deghizat? e prostie — pe câtă vreme aşa sînt de liber ca aerul.

Şi sînt iubit, sînt giugiulit!

Eŭ sînt prea vesel, ştiĭ tu; îĭ fac pe toţĭ oameniĭ ceia să rîză.....

— Spune ce trebue să spuĭ şi lasă astea; mĕ grăbesc! zise Cristina.

Ce-aĭ făcut ca să viĭ de la Villeneuve până aci? Este destul de departe.

— Am o trăsură închiriată pentru ca să mĕ duc unde trebue.

Am lăsat'o colo.... calul paşte iarbă legat d'un copac.

— Bine. Ţine maĭ întîĭ suma pe care ţi-am făgăduit'o în scrisoarea mea.

Engleza aruncă luĭ Fernand un portofoliŭ.

El îl prinse din zbor şi 'l băgă în buzunar.

Pe urmă se culcă iar şi zise:

— Acum să vorbim de treburile noastre. Cum stăm? spune iute!

— Bĕtrînul e căzut rĕŭ, zise Cristina.

— Rĕŭ de tot?

— Da, şi n'am avut nevoe să mĕ silesc mult; azĭ este în stare să facă orĭ ce voesc eŭ.

— Asta'ĭ bun lucru; altceva?

— Am schimbat toate slugile casteluluĭ; idiotul ĕla de Iosif era de-o încăpăţînare.....

— Să te fereştĭ, fata mea, de sentimentele acestea meschine, zise Lagousse luându'ĭ vorba.

Tu eştĭ o unealtă minunată cu condiţie ca să vezĭ lucrurile numaĭ din puntul de vedere practic.

Altfel, din slăbiciune, din deşertăciune maĭ ştiŭ eŭ!... o să facĭ prostiĭ şi atuncĭ...

— Dar.....

— Aĭ gonit pe slugile cele vechĭ pentru că puteaŭ să te jeneze, aĭ făcut bine.... De prisos să te puĭ pe alt teren. Acum spune maĭ departe.

Engleza zise:

— Din slugile cele vechĭ aŭ maĭ rĕmas numaĭ Mariana, slujnica Madeleneĭ azĭ.... şi care fusese slujnica *celeilalte* maĭ nainte..... de accident, şi feciorul Filip.

— Pentru ce?

— „Copii meĭ" nu aŭ voit să se desfacă de slugile lor.....

Eŭ n'am cutezat să stăruĭ prea mult de frica să nu fiŭ bănuită.

Cu sprincenile încruntate, cu uitătura crîtă, Lagousse zise:

— Asta'ĭ mare graşală, prea mare greşală. Eştĭ tu stĕpîna, da saŭ nu?

— Fernand?....

— Dacă eştĭ stĕpîna, cine te înpiedică să facĭ ce voeştĭ?...

Insfîrşit s'a făcut, nu maĭ poţĭ face altfel, cel puţin pentru moment.

Dar bagă bine de seamă; eĭ pot să fie primejdioşĭ.

— Fiĭ liniştit!

— Ce maĭ este iar?

— Asta: Maĭ întîĭ Saint-Yves vrea să stăruiască pe lîngă bĕtrînul ca să fixeze epoca cununieĭ cu Madelena. Nu vrea să maĭ rabde.

— Să sfătueştĭ pe Montalais ca să maĭ amâne; nu e zor; Madelena e încă prea tînĕră.....

Insfîrşit o să găseştĭ tu pricină....

— Prea bine; însă nu e numaĭ atât, vrea şi Filip să se însoare.

Lagousse sări în sus.

— Eĭ aşĭ!

— Da, şi cu cine? nu'ţĭ trece prin cap!

Cu prostuţa de Tereza de care s'a amorezat în timpul cât am voiajat noĭ.

— Asta'ĭ prost lucru!

— Şi este foarte încăpăţînat!

Adineaorĭ, pe când veneam încoace, treceam pe lîngă aleea cea mare din parc, pe o potecă pe subt copacĭ.

El se plimba cu Saint-Yves şi eŭ am auzit ce vorbeaŭ.

Astăseară, dupe prînz, vor să vorbească amîndoĭ cu bărbatul meŭ.

Ce să fac? să 'ĭ zic să nu 'şĭ dea consimţimêntul luĭ Filip?

Fata e săracă....

— Tacĭ, fata mea; te vĕz că vreĭ să facĭ o prostie.

Te întreb eŭ dacă e datoria ta ca să te înpotriveştĭ astfel?

— Aĭ dreptate, zise Cristina îngîndurată, dar atuncĭ ce 'ĭ de făcut?

— Să amînĭ mereŭ şi maĭ cu seamă să nu ţi'l facĭ pe Filip vrăjmaş.

Dacă tatăl luĭ s'ar înpotrivi ca să'l lase să ia pe Tereza, el ar pricepe că tu eştĭ pricina, şi te ar urî de moarte...

Pe urmă, el nu are trebuinţă de consimţimîntul tatăluĭ sĕŭ ca să se însoare.

Dacă vĕ veţĭ înpotrivi prea pe faţă, el se lipseşte de consimţimênt şi nimic altceva.

Cu Madelena însă nu e tot aşa; acolo sîntem stĕpînĭ pe situaţie.

Cristina zise:

— Nu trebue să se facă nicĭ una din căsătoriile acestea.

— Şi trebue, cu toate acestea, să 'l aĭ şi pe Filip şi pe sora luĭ în mână; adică să nu intri în luptă cu eĭ! zise Lagousse.

(Va urma)

chisă. Găsi însfîrşit chibriturile, însă nu putu s'aprinză nicĭ unul fiindcă era prea nervos şi lucrul acesta îl întărîtă şi maĭ mult. Insfîrşit se făcu lumină. Lumina aceasta izbi în oglindă şi D. d'Yons se vĕzu într'însa înalt cum era, slab şi foarte galben. Cum se vĕzu aşa de galben, în gălbeni şi maĭ tare, căscă ochiĭ, înverzi, se îngrozi până în măduva oaselor. Ce vedea? Colo, pe covor, cu degetele sgîrcite, o mână care nu se ţinea de nicĭ un braţ, de nicĭ un corp, o mână care venise acolo singură şi care sta ca o suggestiune de omor, ca o bucăţică de asasinat!

Halucinaţie?—Nu; el sta în picioare, deştept, aşa de aproape de lucrul fără viaţă încât l'ar fi putut atinge cu piciorul: era curat o mână, o mână de carne, tăiată de la încheetura de jos par'că de o lovitură de topor şi arătând tăetura netă şi vie a uneĭ rane făcută din tăere, roşie şi fără sânge.—Ce glumă macabră să fie asta? Simulacrul uneĭ mâinĭ de ceară, saŭ o preparaţie anatomică? Aşa îşĭ închipuia el o secundă şi după ce se codi puţin îndrăzni să pipăe cu vârful pantofuluĭ de lac lucrul acela, pe când desgustul îĭ zburlea sprâncenile şi îĭ încreţea gura. Un contact moale, o elasticitate rezistentă îl făcură îndată să se dea înapoĭ. Lucrul acela trăia, trăise cu câte-va ceasurĭ maĭ nainte. Atuncĭ René tremură aşa de tare încât feşnicul îĭ tremura în mână.

Se uită prin prejur, pe pat, la dulap şi la o perdea; îşĭ opri suflarea şi ascultă. Prin fereastra deschisă trecea, cu mirosul de pămănt ploat, mirosul grădineĭ negre. Repede închise fereastra, fără să cuteze să închiză şi obloanele de frică să nu'l omoare cine-va pe la spate, cum sta el aşa plecat, cu braţele întinse. Şi cu lumânarea în mână, armat cu un revolver mic de buzunar, inspectă odaia, se uită pe subt pat, în dulap, subt perdele. Se sui în catul al treilea, cu groază că fuseseră poate asasinate slugile Insă de la uşe le auzi cum sforăiaŭ.

Se coborî, oprindu-se cu palpitaţiunĭ fiindcă scara trosnise; deschise camerele de jos, unde şezuse doamna d'Yons! Miroseaŭ a umezeală! De multă vreme nu umblase nimenĭ p'acolo, pe jos era un strat groscior de praf, ceasornicele stătuseră, peste tot era nemişcarea morţ i. Nimic estraordinar, uşile despre grădină părură închise cu grije. D. d'Yons se întoarse în camera sa. *Mâna* nu se mişcase din loc; se simţi maĭ puţin tulburat de cât se crezuse; însă scîrba tot îĭ rĕmase. Se plecă cu lumânarea în mână, să se uite d'aproape la mână.

Mânuşiţa asta fusese a uneĭ femeĭ saŭ a unuĭ adolescent. Şi D. d'Yons se gândi numaĭ de cât la crimă, vĕzu cum ţîşnea sângele: victima horcăia şi omul cu mâinile de măcelar, bestia anonimă o tăia cu cuţitul sĕŭ roşu! Infiorat, goni ideia asta, pe cât putu, îşĭ rechemă liniştea ca pentru o analiză, liniştea de poliţaĭ. Mâna asta era prea fină pentru ca să nu fie o mână de femee; şi prea îngrijită, albă subt pete accidentale de funingine: puţină cenuşe care murdărea vîrful degetelor. D'Yons se uită în cămin unde era focul stins. Nicĭ o îndoială că mâna căzuse p'acolo, aruncată pe coş de vre-un asasin ingenios, care se scăpa cum o da norocul de bucăţelile victimeĭ sale. *Ea* căzuse negreşit în sobă şi d'acolo jos pe covor.

Părea grasă, fragedă, încă tînĕră; era mâna stângă. Unde era cea-l'altă, dreapta? Poate că o să fie găsită mâine, în grădină? Saŭ căzuse şi ea tot aci, pe subt o mobilă? Nu! nu trebue să se gîndească la aşa ceva! In degetul inelar, un inel îngust, zmuls de ucigaş, lăsase o brazdă mică albă, la baza degetuluĭ. Palma era zgîriată. Unghiile eraŭ tăiate ascuţite.

Biata mâna asta părea că invită la strîngerĭ şi la mîngâerĭ ca pe când era vie, fiind-că dacă o examinaĭ bine, vedeaĭ că trebuia să fie mâna vre-uneĭ fete galante, o mână muiată de alifiĭ şi albită de apele virginale. René o pipăi, cu delicateţe; o găsi moăle, dar rece. O luă de jos, era grea, ceea ce'l miră. Voi s'o întindă, degetele se traseră la loc. Sigur că el făcea un sacrilegiŭ, însă nu se putea stĕpâni: era peste puterile luĭ. Se sculă şi se uită în oglindă. Ce să facă?

Vĕzĭ bine că să aştepte ziua. Pentru că la ce ar sluji ca să alerge la ceasul acesta la secţie, să deştepte pe servitoriĭ luĭ bĕtrânĭ carĭ dormeaŭ liniştiţĭ, să caute prin grădină, să caute pe strade? Şi de unde ştiĭ că ucigaşul rĕmăsese prin prejur p'aci, maĭ cu seamă dacă crima fusese făptuită aproape de otel? Crima se putuse întîmpla foarte bine chiar şi în capătul celă-l'alt al Parisuluĭ. Orĭ cum era o crimă proaspătă; şi René, ghemuit pe un scaun, cu faţa la fereastră şi cu revolverul la îndemână, se uita mereŭ la mâna aceea goală, silindu-se să vază numaĭ conturul fin şi alb, iar nu tăietura, care'l îngrozea. Neputĕnd dormi, fel de fel de gândurĭ începură să'l chinuiască. Maĭ întâĭ pofta să ascunză mâna în vre-o cîrpă; în cele din urmă nu se maĭ putu ţine, şi luând'o într'un prosop o puse cu băgare de seamă pe masa de toaletă, şi trase un paravan ca să nu o maĭ vadă.

Il coprinse mila, milă de craĭ pentru categoria de femeĭ din care făcea parte negreşit moarta. Felul acesta de omor nu era rar. De aceea se gândi el la amănuntele pe carĭ aveaŭ să le publice jurnalele, despre mâna asta anonimă. Işĭ închipuia, după ce se va face ziuă, la depoziţia ce avea să facă el în faţa comisaruluĭ, la impresiile luĭ pe carĭ avea să le povestească în club, la reporteriĭ carĭ eraŭ să vie să'l întrebe.

Insă o spaimă produsă de un zgomot pe care i se păru că'l aude, îĭ încleştă degetele pe revolver; trăgĕnd cu urechia, cu ochiĭ îndreptaţĭ spre partea unde auzise zgomotul, cu o sudoare rece pe frunte, se întreba acum dacă întîmplarea, aşa de ciudată atribuindu'ĭ cadoul acesta grozav, nu suferise vre-o influenţă ocultă. vre-o predestinaţie proorocitoare. Pentru ce'ĭ trimitea *luĭ* gagiul acesta? Cine? *Cine-va?...* Era aci vr'un gând de rĕzbunare? Inchipuire absurdă, dar cu atât maĭ imperioasă; câte-va secunde i se păru că cunoaşte mâna asta; nu'ĭ era străină! numele femeĭ care o avusese îĭ umbla pe limbă. Vedea pe femeile cu carĭ chefuise, ba chiar şi pe bărbaţiĭ cu carĭ bĕuse. Nu cum-va?... Cu o mare sforţare de voinţă goni delirul acesta care făcea să'ĭ zvîcnească tîmplele şi inima. Să maĭ ţie puţin starea asta şi îuebunea!

Luă o carte şi cercă să citească: cu neputinţă! Toate liniile pe carĭ le citea, toate ideile din carte, îl făceaŭ să vadă numaĭ aceste două cuvinte: „mână“, „moarte.“ Dete la o parte *mâna*; rĕmase *moartea*. Moarte'ĭ umplu sufletul. De la moartea aceleĭ femeĭ necunoscute, se gândi la moartea luĭ chiar. Când o să vie ea? Viaţa e aşa de scurtă, maĭ scurtă de cât o crede cineva; boala ne pîndeşte din scurt, ridiculul accident stă lângă noĭ: o cădere de pe cal, o răceală, un glonţ de revolver al unuĭ bărbat înşelat, saŭ, cine ştie, asasinatul sĕlbatic?

D. d'Yons se gândi atuncĭ la aniĭ ceĭ frumoşĭ pe care'ĭ pierduse. Cât trăise mama sa, se stăpânise, pentru respectul eĭ, dar nu ofensa el acum memoria eĭ şi poate nevĕzuta eĭ prezenţă? Mâna asta, bucăţică zmulsă din misterul uneĭ al eĭ existenţe, nu arăta ea ameninţătorul semn de avertisment, salutarul sfat? Ideia morţiĭ nicĭ odată nu i se va arăta luĭ într'un chip maĭ eficace şi maĭ tragic, cu un aspect maĭ solemn de groază. Dacă nu voia să se dispreţuiască prea mult, trebuia să întrebuinţeze maĭ bine viaţa asta de o zi, să înceteze d'a maĭ fi trândav, nefolositor, să'şĭ mĕsoare puterile, în marginea mijloacelor sale, să creeze, să slujască pe semeniĭ sĕĭ, să iubească, cu o iubire fecundă care se devotează. Multă vreme s'agăţa el de speranţa asta, de ancora asta de scăpare, chemând cu foc zorile. In sfîrşit zorile veniră. René d'Yons se deşteptă din visul luĭ urît şi fără să se uite la paravan şi la ce ascundea el, se atîrnă cât putu de clopoţel.

Spartali

NIHILIŞTIĬ

COLONIA, 12 Decembre. — „Gazeta de Colonia“ află din Petersburg că o mare asociaţiune nihilistă s'a descoperit. Maĭ mulţĭ lucrătorĭ dintre carĭ un lăcătuş, aŭ fost arestaţĭ; s'aŭ găsit la dînşiĭ planurile palatuluĭ de iarnă şi ale palatuluĭ Anişcoft şi o corespondenţă întinsă, carĭ aŭ fost confiscate

O doamnă din înaltă societate e de asemenea compromisă. Ea a fost arestată.

ULTIME INFORMAŢII

In întrunirea ţinută ierĭ la D. D. Brătianu s'a ales o comisiune care să trateze cu comisia aleasă de liberaliĭ-vernescanĭ.

Iată numele membrilor comisieĭ liberalilor-naţionalĭ:

D-niĭ D. Brătianu, D. Sturza, Eugeniŭ Stătescu, P. S. Aurelian, M. Ferichidi, G. Cartacuzino, G. D. Palade, N. Fleva, Al. Orăscu, C. Nacu, D. Giani şi Al. Beldiman.

Comisia liberalilor-vernescanĭ:

G. Vernescu, general Florescu, G. Mârzescu, N. Blaremberg, C. Boerescu, C. Corjescu, Pache-Protopescu, D. Cezianu, I. N. Iancovescu, T. Calimah, A. Enacovicĭ, I. Grădişteanu, Al. Vericeanu, Ar. Pascal, şi Ilariu Isvoranu.

Ambele comisiunĭ alese cu unanimitate de voturĭ, aŭ puterĭ discreţionare.

—※—

In urma unor denunţărĭ primite la parchet şi a maĭ multor sgomote ce circulă, D. prim-procuror Sfetescu a însărcinat pe D. procuror Fratostiţeanu să facă o anchetă la casa portăreilor.

Atragem şi noĭ atenţia D-nuluĭ procuror Fratostiţeanu asupra faptuluĭ că publicul care are nevoĭ cu comisariĭ de urmărire plătesc în tot-d'auna câte 4, 5 şi 10 leĭ *trăsura* D-nilor comisarĭ de urmărire carĭ se duc pe jos să execute sentinţele.

—※—

Maĭ multe Doamne şi D-şoare profesoare din cele carĭ dedeaŭ lecţiĭ gratis la externatul secundar de fete Nr. 1 aŭ demisionat.

Credem că D-l ministru al cultelor ar trebui să ia o mĕsură în acestă privinţă şi să se prevază în buget lefurĭ pentru acest personal care nu 'şĭ poate pierde timpul anĭ întregĭ fără a obţine nicĭ un salariŭ.

—※—

Direcţiunea Imprimerieĭ Statuluĭ aflăm că a luat hotărîrea de a congedia pe ziua de 16 Decembre pe toţĭ lucrătoriĭ mobilĭ aflaţĭ în serviciul acesteĭ direcţiunĭ.

De şi atelierul aceşteĭ tipografiĭ e atât de aglomerat în lucrărĭ în cât necesită aproape un îndoit personal, totuşĭ direcţia, dintr'un spirit de economie rĕŭ înţeles, găseşte de cuviinţă a congedia pe aceştĭ nenorocitĭ tocmaĭ în ajunul sĕrbătorilor Crăciunuluĭ, şi aceasta maĭ mult pentru a nu le plăti leafă pe aceste zile.

O asemenea mĕsură constituind o economie dintre cele maĭ murdare, credem că ea înjoseşte instituţiunea Statuluĭ, de aceia rugăm pe D. ministru de interne de a asigura existenţa acestor lucrătorĭ măcar până la 1 Ianuarie când vor putea şi dênşiĭ a-şĭ găsi aiurea mijloace de traiŭ.

—※—

Ştirea *Agenţieĭ D'alziel* după care contele Kalnoky vĕzĕnd avantagiile ce resultă pentru Ungaria din noile tractate de comerţ şi sacrificiile ce acestea impun Austrieĭ, ar fi adresat o notă specială guvernuluĭ unguresc cerându-ĭ să contribuiască cât se poate maĭ mult la încheierea de tractate cu Statele din Orient este cu desăvârşire neîntemeiată.

—※—

Suntem informaţĭ că Etoria spitalelor civile, în urma stăruinţelor puse de unele persoane care din nenorocire fac parte din corpul medical, şi carĭ sunt contra progresuluĭ şi instrucţiuneĭ, ar fi disposat că la noile numirĭ de internĭ ce se vor face pe la spitale, să nu maĭ numească internĭ la institutul Maternitatea.

Se ştie însă că posturile de internĭ la acel institut după multă stăruinţă a eminentuluĭ profesor Dr. Drăghescu aŭ fost create prin un vot al Camereĭ şi de la acea dată vedem cu multă plăcere că ies tineriĭ Doctorĭ specialiştĭ în arta obstetricală, carĭ promit mult şi cu carĭ ne putem mândri.

Prin urmare nu credem că onor. Eforie, care, după cum se zice, a căutat să înlesnească mijloacele de instrucţie a studenţilor, să facă acest pas greşit, care ar produce o turburare mare printre studenţĭ.

—※—

Azĭ noapte a fost foarte frig. Termometrul a scăzut până la —19,1. Azĭ la 11 ore s'a ridicat la —11,4.

Barometrul e urcat la 784 grade, mĕsurate de la nivelul măreĭ.

—※—

Alegerile generale se vor face dupe listele cele vechĭ.

Guvernul are şi acum ocazia să întrebuinţeze voturile multor funcţionarĭ carĭ n'ar maĭ avea în drept să voteze în vreme ce, nu vor putea vota mulţĭ alţiĭ, carĭ n'aŭ putut să se înscrie până acum şi carĭ sunt adversarĭ aĭ reacţiuneĭ.

—※—

Maĭ multe schimbărĭ de inspectorĭ de poliţie se vor face peste câte-va zile.

—※—

La unele regimente aŭ început să se facă experienţe cu conserve alimentare.

Fie-care soldat primeşte pe fie-care zi câte două cutiĭ cu câte 100 grame carne şi legume.

Cutiile se desfac îndată şi conţinutul lor se toarnă în apă fiartă In zece minute mâncarea-ĭ gata

—※—

Societatea studenţilor în medicină din Bucureştĭ, ţinênd şedinţă publică în ziua de 15 Decembre, D. Gh. Beldiman va vorbi despre: Ulcer perforant al stomaculuĭ şi D. Niculescu despre ruptura perineuluĭ cu distrugerea perc[illegible] rectal.

—※—

Societatea „Tinerimea Română“ ţinênd şedinţă publică, Dumineca 15 Decembre a. c. ora 2 p. m. în sala Facultăţeĭ de Medicină, publicul este rugat să asiste la conferinţa D-luĭ Gh. Paulian, care va vorbi despre:

Criminalitatea contimporană.

EPITROPIA SPITALULUI BRANCOVENESC
ŞI A
SF. BISERICI DOMNIŢA BALAŞA

ANUNCIU

In corul bisericeĭ Domniţa Bălaşa fiind vacante două locurĭ de tenorĭ, se publică spre cunoştinţa celor carĭ ar dori să ocupe asemenea posturĭ, ca să'şĭ prezinte cererile la cancelaria Epitropieĭ, arătându'şĭ domiciliul şi producând în acelaş timp actele de studiile ce aŭ făcut.

In ceea ce priveşte examinarea voceĭ, candidaţiĭ vor fi înştiinţaţĭ la timp pentru a se prezenta.

Bucureştĭ 12 Decembre 1891.

No. 475.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9.04 s., soseşte în Iaşĭ 11.20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9.35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,25 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9,38 seara, din Costeştĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Pistra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., soseşte în Vêrciorova 4,02 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Pistra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara. din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Pistra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane — Pleacă din Bucureştĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10,44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8.30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10.26 d., din Sinaia 11,38 p. m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8,50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1,56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI:

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.

Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.

Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.

Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.

Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.

Din Craiova 1 p. m.

Din Piteştĭ 9,10 seara.

Din Călăraşĭ 6,25 s.

Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10.45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI